

דליה כהן באוברול אופנתי מעוטר באימרה נוגדת במכנסי מאריג דלווח של אופנת „ניבה“. כל המועמדות אופרו לצורכי הצילומים במוצרי הקוסמטיקה הטבעיים של „נייטשר ביוטי“, והדבר ניכר עליהן היטב. בשיערן הן טיפלו לפני הצילומים במוצרי „לוריאל דה-פרנז“.

אילנה סיבוני היא רק בת 21 וכבר דוגמנית מבוקרת. זה לא פלא אם מביאים בחשבון את המטר שבעים ושלוש שלה, את גופה התמיר ואת עיניה החומות היפהפיות. אילנה באה מחיפה, עובדת בתל-אביב כדוגרנית בית של חברה ידועה ומתגוררת בנתניה. „התפשרתי על האמצע“, היא אומרת. בצבא היתה פקידה פלוגתית בצנחנים, והיא מספרת: „לבד מהשירות המלא שלי התנדבתי לשרת שלושה וחצי חודשים, כי רציתי לסיים את המסלול עם החיילים.“

אילנה סיבוני

הצנחנים זה כמו משפחה. גדלנו יחד, התבגרנו בצבא. אני למעשה חיילתי את החיילים. הרגשתי מאוד קרובה אליהם.“

כשהיא נשאלת מהו תפקידה של פקידה פלוגתית, היא משיבה: „קודם כל להיות עם החיילים, להקל עליהם כמה שאפשר, לעשות איתם הכל, תרגילים, צניחות!“ מי היה מאמין כי הנערה עדינת-המראה אכן השתתפה בתרגילים ובצניחות עם חיילים קשוחים? למי שלא מאמין אומרת אילנה בביטול: „מה זאת אומרת לא מאמינים? עובדה, צנחתי ארבע פעמים. זו היתה חווייה נעימה מאוד. נכון, זה קצת מזוכיסטי לקחת את עצמך ולקפוץ. זוהי הרגשה כמו לפני התאבדות, אבל עם בטחון רב שתגיעי למטה על בטוח. זוהי חווייה שלא הייתי מוותרת עליה. החיילים אהבו את זה שצנחתי איתם. אני צנחתי ראשונה מהמטוס ואחרי שראו אותי צונחת אף אחד לא העז לסרב.“

אילנה, שאמה מרוקאית ואביה ספרדי, מודה בפה מלא כי הגיעה לתחרות מלכת המים כי היא רוצה להיות מלכת מים. החווייה גם היא חשובה, אך היא לא העיקר.

אילנה סיבוני במערכת דו-חלקית: בלוזון ומכנסיים. המערכת עשויה מאריג כותנה אוורירי. מדגמי „ניבה“. למטה: „המועמדות בגדי-הים החדשים של „גוטקס“. המועמדות הסופיות תהיינה אורחות חברת הנסיעות „דיזנהויז“, בטיוול משגע בגדול האיים היוונים, כרתים.

ה צ נ ח נ י ת ה צ נ ח נ י ת

ה ח ו

שמאחורי

גומת החו

דליה כהן היא בחורה חייכנית, בת 22, עובדת כפקידה בתנובה ואהבת להצטלם ולטייל. היא אהבת תחרויות יופי וכבר השתתפה בתחרות אחרת. היא עושה את זה בשביל הכסף, בשביל החווייה. אחת האהבות הגדולות של דליה היא האופניים. היא יכולה לרכב על אופניים שעות, לחשוב לעצמה מחשבות ולסדר את החיים. יש לה חבר קבוע. שמו אודי, והוא חקלאי מזכרון-יעקב. הם יוצאים קבוע, וכשהיא נשאלת אם היא מתחנת עם החבר שלה היא משיבה בחיוכה השובה „הלוואי“.

דליה אהבת לקרוא ספרים, בעיקר את דן בן-אמוץ. כרגע היא עסוקה בקריאת ספרו האחרון זינוני הדרך. לא, היא לא משתגעת אחריה כמו כולן ובשבילה הוא לא סמל המין הגברי. למעשה פגשה אותו ולא התרשמה מי יודע מה. „הוא איש משונה, אבל מצידו כל אחד יכול לעשות מה שהוא רוצה. הוץ מזה אני כבר זקנה בשבילו. הוא אהב צעירות בנות 17.“ היא אומרת בחיך ממזרי.

לתחרות מלכת המים היא מתייחסת כרוח ספורטיבית.

